

پژوهش‌های ایران‌شناسی

۱- ابوالحسن خرقانی

شیخ ابوالحسن خرقانی بر سر در خانقه خودنوشته بود که: هر که در این سرای دراید، ناش دهد و از ایمانش میرسید، چه آن کس که به درگاه پاری تعلق دارد، جان از زم الیتہ برخوان بواحسن به نان ارزد.

۲- اندرونی سعیب رسالدن سادات حسیلی با شهریاران ایران و آداب ازدواج ایرانیان

متن: عنصرالمعالی، قابوس‌نامه

دیالمه می‌شناساند و می‌گوید: فولادوند شریف‌ترین خاندانی باشد دو میان دیالمه... و این فولادوند مردی صدسلاله بود، تبر بالای او گمان گشته و حواس ظاهر او عزل نامه‌ی خوبی خوانده. دیالمه گفتند به اتفاق، هر که سینه پیش زوین به طوع و رغبت سبز کند و مرگه عار نشمرد، مهتری و سوری بر اولاد و احفاداً او وقف کنیم و هیچ کس سر از ریقه‌ی طاعت او نگردانیم. فولادوند پیر بود؛ روز عمر او به وقت زردی آفتاب رسیده، این اختیار گرد و گفت: عمر من اندکی مانده است و هیچ اولی ترا از آن نیست که عمری که ساعه فساعه سپری خواهد شد، صرف کنم در سیادت و ریاست فرزندان خوبیش تا دامن قیامت. پس خوبیشن تسليم کرد و آن مزاق را سینه هدف ساخت و به خوش‌منشی شربت آن ضربت، نوش کرد. حق تعالی او را اجل تقدیر نکرده بود... چند سال بعد از این عمر یافت و مهتری و تقدیم دیالمه فرزندان او را مسلم شد. او را دو پسر بود، کیاکی و فیروزان و عقب از کیاکی، مکان بود، و از فیروزان، نصیرین‌الحسن... به خراسان افتاد. در لتدای دولت محمودیان و در قصبه‌ی چشم [از محل سبزوار] او را ارتباط کردند و مدتی او را و لشکر او را مواجب و اخراجات و علوفات مهیا داشتند و با وی اتصال مصادرت ساختند و این بزرگان از فرزندان او باشند و من جانب الام فقیه رئیس ایوب‌الله از فرزندان و نبیرگان او بود... و ریاست بیهق در آن خاندان بعائد. (تاریخ بیهق، چاپ احمد بهمنیار، ۱۳۱۸، ص ۹۳)

۴- آمار گتاب خوانی در ایران

- ۱- هر ایرانی در سال فقط چند دقیقه گتاب می‌خواند.
- ۲- از کل دانشجویان کشور، تقریباً ۴۵ درصد آن‌ها، غیر از گتاب‌های درسی هیچ نوع کتاب یا نشریه‌ی نمی‌خوانند.
- ۳- هفتاد درصد دانشجویان دیناری برای خرید مطبوعات هزینه نمی‌کنند، یعنی حتا یکبار هم یک نشریه‌ی را در طول دوازده ماه نمی‌خرند.

۵- چند ماده تاریخ فوت چاپ نشده

- ۱- ماده تاریخ وفات محمدحسن سالک بیهقی از مرشد:

ای دهر که خلق می‌نمایی مجلوب

نابرده وصال می‌نمایی منکوب

مرشد پی تاریخ وفاتش بسرو

«سالک ز جهان رفت بفردوس قلوب»

۱۳۴۷ قمری

۶- فولادوند‌ها در عصر غزوی در سبز و ار

علامه علی اکبر دهخدا در لغت‌نامه (به استناد مجمع التواریخ و القصعن، ص ۴۸)، فولادوند را یک پهلوان تورانی معرفی می‌کند که به دست رستم کشته شده است. اما ابوالحسن بیهقی در تاریخ بیهق، ضمن گزارش خاندان‌های کهن بیهق خاندان فولادوند را تبره‌ی از

صاحب نظران را نبود قدر در این شهر
خون بار بود دیده‌ی صاحب نظر اینجا

۷- ابوالحسن صدیقی

بر جسته‌ترین آغازکننده‌ی پیکر تراشی حرفه‌ای در ایران، زندمیاد استاد ابوالحسن صدیقی (۱۲۶۷-۱۳۷۴ ش) عمومی سرکار خانم ناهید صدیقی (همسر امیر فرهیخته و فرزانه تیمسار سرلشکر ناصر فربد) بود. معروف‌ترین اثر او مجسمه‌ی فردوسی، شاعر ملی ایران است که در میدان فردوسی در تهران جای دارد. اثر دیگر او، فرشته‌ی عدالت (کاخ دادگستری، تهران) است.

۸- مهین‌الملک مزینانی

یکی از چهره‌های فرهنگی اواخر قاجار که برخاسته از مزینان سبزوار و از دوستان پدربرگ من امین الشریعه بود، مهین‌الملک مزینانی است که همسرش خواهرناشی خانم فخر الدوّله (دختر مظفر الدین شاه) مادر دکتر علی امینی بود، ولی اولادار نشد و میراث‌بری نداشت و لذا خانه‌ی خود را در کوچه‌ی بندر تزیین خیابان صفوی‌علی شاه که هنوز به نام او موجود است، وقف بیماران و بیمارستان‌های تهران کرد.

مهین‌الملک مزینانی در تهران بعده‌ی از مشاهیر از جمله علی‌اکبر داور (قبل از سفرش به سویس)، زبان فرانسه و ادبیات فارسی تدریس کرده است. مهین‌الملک پس از بازگشت داور به ایران و تأسیس تشکیلات ثبت املاک، در اداره‌ی ثبت اسناد و املاک استفاده شد.

۹- وحدت کرمانشاهی

طهماسب قلی خان وحدت کرمانشاهی (وفات ۱۳۱۱) از خوانین اهل کلهر کرمانشاه، شاعری عارف مسلک است.
وحدت کرمانشاهی غزلی دارد به مطلع:
مقصد من وصل مولای من است
توشهی من نیز تقوای من است

که بیت‌الفزل آن این است:
گاه‌گاهی این رکوع و این سجود کلمینی یا حمیرای من است
معنی این بیت بسیار دقیق و لطیف است. حمیرا نام عایشه (زوجه‌ی حضرت رسول) است. به مضمون «آن هو الا وحی یوحی علمه شدید القوى» پیامبر در هنگام نزول وحی با مبدأ اتصال تمام می‌یافتد به حدی که از خودی خود و جنبه‌ی بشری تهی می‌شد. پس برای این که از آن اوج به مرتبه‌ی خلقی برسد و به انجام وظایف پیام‌آوری قیام فرماید، به عایشه می‌فرمود که: ای حمیرا! با من سخن بگویی، در این بیت وحدت کرمانشاهی می‌گوید: نماز گزاردن مرا از اوج توجه و اتصال به حق بازمی‌دارد و به مرحله‌ی ادای مناسک و تکرار و تلقین آیات و اذکار پایین می‌آورد و این مرتبه‌ی سمت فوق آن چه مولانا گفته است:

اگر نه روی دل اندر برایرت دارم
من این نماز حساب نماز نشمارم

۲- ماده تاریخ وفات حاجی اشرف از حاج محمدعلی حسین‌زاده
بیهقی متخلص به محزون:

از گردش چرخ دون اشرف ز جهان رفت
بر چرخ برین از خلق فریاد و فغان رفت

در اول شعبان شد عازم سوی خانان
از سلسله‌ی مثیر رونق ز میان رفت

تاریخ وفات او محزون به نوا گفت
افزای سه و برگ: (اشرف بجنان رفت) ۱۳۵۱ قمری

وله فیه

نصیر ملت و دین، اشرف خجسته فعال

یگانه منبع فضل و به نطق بی‌همتا
به سال سیصد و پنجاه و یک ز بعد هزار

به روز اول شعبان برفت از دنیا

۳- به تاریخ لیله‌ی سه‌شنبه ۲۱ شهر شوال المکرم ۱۳۵۲ مطابق ۱۷ بهمن ماه ۱۳۶۲ حاج میرزا حسین علوی سبزواری مرد و آقا عبدالحکیم و آقا میرزا مهدی شریعتمدار بر او نماز خواندند. دوازده روز از طرف مردم برایش تعزیه‌داری شد:

سه‌شنبه، بیست و یک از ماه شوال

هزار و سیصد و پنجاه و یک دو شد

۴- در فوت حاج محمدصادق توحیدی از محزون (بیهقی):
سمی حضرت صادق، مجسم اخلاق

به نام صادق و مصدق آیه‌ی قرآن

به سال سیصد و پنجاه و یک ز بعد هزار
مه صیام سفر کرد و شد به باغ جنان

۶- گله از همشهربیان

بدین‌الزمان همدانی در هجو زادگاه خویش شعری دارد که اول از همه همدان را «اقیج‌البلدان» خوانده و سپس قریب به این مضمون گفته است:

صیانه‌ی الوجه کالشیوخ و شیوخه‌ی العقل کالصیان
حافظ هم در مذمت همشهربیان خویش ایانی دارد و از آن جمله است که:

ما آزموده‌ایم در این شهر بخت خویش
باید بروون کشید از این ورطه رخت خویش
فریدون تولی نیز در هجو شیرازیان، اشعاری دارد که چاپ شده است و محتاج تکرار نیست. هم یکی از نوه‌های حاج ملاهادی سبزواری به نام ضیاء الحق حکیمی متخلص به (ضیایی)، که سید علینقی امین شرح حال و نمونه‌ی اشعارش را در تاریخ سبزوار آورده استه در مذمت شهر سبزوار گفته است که تاکنون در جایی چاپ نشده است:

هر بی سر و پایی شده سالار و سر اینجا

هر بی هنری لاف زند از هنر اینجا

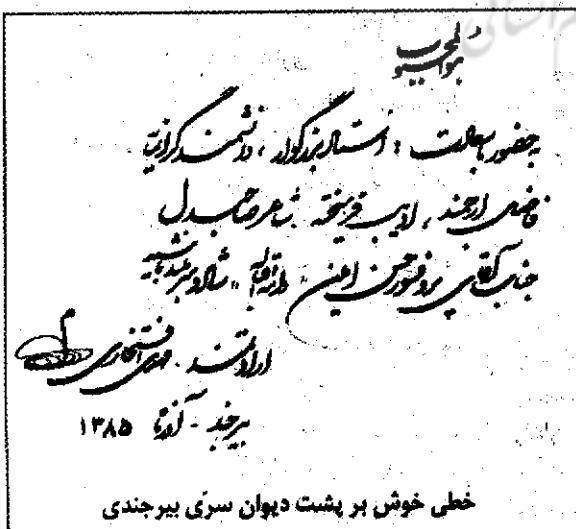
حاج مانیان در انقلاب ۱۳۵۷، در طول اعتضاب مطبوعات، برای کمک به روزنامه‌نگاران، با داخل چمدان پول نقد می‌آورد و جمیع از اعتضاب کنندگان به قدر حقوق خود از آن مهر اعانه می‌گرفتند. وی، به طبیعت مردم مذهبی و احساسات دینی داشت و در حسینیه‌ی ارشاد فعال بود و در بحبوحه‌ی انقلاب ۱۳۵۷ با روحانیون همکاری و مشارکت گردید. به اتفاق دکتر کریم سنجابی برای دیدار آیت‌الله خمینی رهبر انقلاب به نوبل لوشاتو در حوالی پاریس رفت. در آن تاریخ، محبوبیت آیت‌الله خمینی به نوعی بود که دکتر کریم سنجابی (رهبر جبهه‌ی ملی) و الیهار صالح (رهبر حزب ایران) هر دو بی‌قید و شرط از او به عنوان رهبر روحانی اسپاسی انقلاب حمایت کردند.

نظام جمهوری اسلامی، البته پس از ثبتیت کامل قدرت در ۱۳۶۰ خود را از ملیون، بی‌نیاز یافت و عده‌ی از فعالان جبهه‌ی ملی (از جمله محمود مانیان مذهبی مردم) را دستگیر و زندانی کرد.

۱۲- سری بیرونی

عبدالرفریح حقیقت (رفیع) از مولفان سخت‌کوش و پرکار معاصر است. یکی از تالیفات ارزشمند او دوره‌ی دوازده جلدی نگین سخن است که شامل شیوه‌ترین آثار منظوم ادبیات فارسی است. بخش پایانی مجلدات اخیر این اثر، شامل نام و شرح حال مختصر شاعرانی است که اشعارشان در همان مجلد از این کتاب به چاپ رسیده است. از جمله در پایان مجلد دوازدهم، شرح حال شاعران زیادی درج است ولی درباره‌ی یکی از آن‌ها می‌خواهیم: «بدیع الزمان سری بیرجندي از شاعران زبان پارسی است. شرح احوال او به دست نیامد.»

جهت اطلاع جناب عبدالرفریح حقیقت، به اطلاع می‌رساند که شرح حال بدیع الزمان سری را این پنده در مجلد نهم «دایرة المعارف تشیع»، در مدخل «سری قاتی»، سید بدیع الزمان نوشته‌ام. دیوان اشعار او نیز اخیراً به اهتمام دکتر محمود رفیعی توسط انتشارات هیرمند به چاپ رسیده است و نسخه‌ی از آن را آقای مهدی افتخاری از بیرجندي به من فرستاده‌اند که چون این اتحاف به خطی خوش تحریر یافته استه عیناً در اینجا گراور می‌شود.

وحدت کرمانشاهی غزل دیگری هم دارد که بسیار لطیف است: آتش عشم بسوخته خرقه‌ی طاعات را سیل جنون در بود، رخت عدالت را زره بدهید امشبم مسجدیان تا به سهوی می‌گردید، مستم و گم کرده‌ام راه خزانات را

۱۰- قاضی ارداقی

شادروان شیخ علی ارداقی قزوینی معروف به قاضی قزوینی در انقلاب مشروطیت ایران سهمی دارد و در ۱۲۸۵ عضو محکمه‌ی جزا بوده است. محمدعلی شاه قاجار او را بر اثر مبارزات مشروطه خواهی به زندان افکنده، سرانجام در همان زندان او را مسموم ساخت.

در عکسی که در پایان کتاب دو زیر تیغ تالیف دکتر سیف‌الله وحیدنیا چاپ شده است و زندانیان مشروطه را در بازداشت محمدعلی شاه نشان می‌دهد نفر اول همین قاضی ارداقی و نفر آخر نژاد او موسوم به میرزا علی‌اکبر است. این اشعار هم اثر طبع اوت است.

بیهده در کشور ایران میوی
راحت و آزادی ملت مجوى
صحبت مشروطه به احمد مگوی

فذر فی خوضهم ملعون
هیهات هیهات لما تو عيون
بار خدایا به رجال و نقلت

ه ز ره لطف به ملت نجات
ادر ره مشروطه به ما ده ثبات
به مصطفی و آله الطیبون
هیهات هیهات لما تو عدون

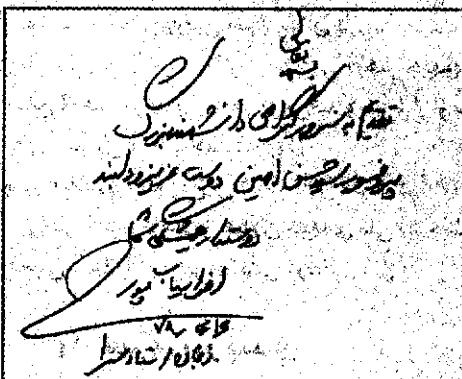
۱۱- حاج محمود مانیان

حاج محمود مانیان (۱۲۹۹-۱۳۷۲) از بازاریان ملی گردان از اعضای فعال «سازمان اصناف و پیشه‌وران جبهه‌ی ملی» بود که پس از کودتای ۱۳۳۲ به زندان افتاد و همراه با مرحوم حسن شمشیری از احرار بازار به جزیره‌ی خارک تبعید شد. او به طبیعته مذهبی بود و در جلسات درس و تفسیر آیت‌الله سید محمد طالقانی (در مسجد هدایت که پس از دستگیری طالقانی، استاد محمد تقی شریعتی، به نیابت او آن را اداره می‌کرد)، نیز شرکت می‌کرد و به همین دلیل پس از ۱۵ خرداد ۱۳۴۴ دوباره دستگیر شد. نه ماه در زندان قزل قلمه در زندان انفرادی محبوس ماند.

پیش از انقلاب ۱۳۵۷، مهم‌ترین اقدام او، مشارکت در جریان جشن عید قربان ۱۳۵۶ در کاروانسرا سنگی کرج بود که بغرب ایران (به دیبر کلی دکتر شاپور بختیار) هم در آن مشارکت فعال داشت و به گزارش دکتر شاپور بختیار در خاطراتش، آن مجلس هزار و پانصد نفری را مأموران سواک که یونیفورم کارگران کارخانه‌ی ایران خودرو بر تن گشوده بودند، با چوب و چماق برهم زند و همه‌ی حاضران را با پایی برده به فرار او داشتند. بختیار می‌نویسد که دست او هم در این ماجرا شکسته است. حاج مانیان هم در این غوغای مضروب و مجرور شد.

۱۳- نمونه‌ی خط دکتر افراسیاب پور

پکی از همکاران مجله‌ی حافظه دکتر علی اکبر افراسیاب پور است. نمونه‌ی خط او موتخ ۱۳۷۸ بز صفحه‌ی آغازین یکی از تالیفات او، در اینجا به یادگار آورده می‌شود.

۱۴- تئیر مژد و برای گوهر مژد

حسن مژدی در آخرین صفحه‌ی «از شوگران و شکر» (تئیر مژد) غول شر افربیش (۱۳۷۲) نوشته است: «نهن غزل زیر را بر لسوگ غلامحسین ساعدی (گوهر مژد) ساخته‌ام» و «این غزل را با صورتی معنویش سال گذشته و در یاد مرگ ساعدی، مجله‌ی [] چاپ کرد. بن‌آن که بنام آن نسخه‌ی مخلوط را از کجا آورده‌ام». (ص ۲۷)

آن گل که اسیر تند بادی بود

از حافظه‌ی بهار، یادی بود

مهربی زده بر جین تاریکی

با روشنی ستاره زادی بود

دل کننه رخاک و رفتہ تا افلات

در غربت دشت گردیدی بود

از باروی سر بلند بیداری

آن سوی غبارها، سواری بود

از غیرت و از اراده تمثیلی

وز مردی و مردمی، نمادی بود

فرزند قلم، بولار، فریاد

عصیان نسب هنر نزادی بود

دو بیست و بلند محنت و راحت

خود کوه شکنجه را، چکادی بود

انگار نبود و بود اگر انگار

خاکی تن آسمان نهادی بود

بر گردن ابله‌ی که ایام است

آن گمشده «گوهر مرا دی» بود

مناسبت‌های مهرماه

۵ یکم مهر: روز بازگشایی مدارس و دانشگاه‌های روز تولد حسین مژدی (۱۳۲۵)، شاعر که نمونه‌ی شعر او را در همین صفحه‌ی من بینید.

۶ دوم مهر ۱۳۷۲: زادروز متوجه‌رثائی، شاعر که زندگی نامه‌ی خودنشست او را در صفحه‌ی ۴۳ ماهنامه‌ی شماره‌ی ۲۱ (از ۱۳۷۳) چاپ کردند.

۷ چهارم مهر ۱۳۷۳: انتشار اولین نشریه‌ی زنان به صاحب امتیازی خانم دکتر کمال (دختر یعقوب جدیلاسلام).

۸ پنجم مهر ۱۳۷۰: روز تبعید رضاشاه پهلوی از ایران به دست انگلیس، نک شماره‌ی ۳۴ (شهریور ۱۳۷۰)، رضاشاه از برازیل ناگفوط...

۹ پنجم مهر ۱۳۷۰: روز شکست حصر ایلان (عراق پس از اشغال خرم‌شهر (خونین شهر) در آبان ۱۳۵۹، ایلان را از طریق شرق کارون و شمال به می‌شیر محاصره کرد. اماسیه و ارتش با «عملیات تامن الامم» که در ۱۵ شهریور ۱۳۶۰ شروع شده بود، در پنجم مهر ۱۳۶۰ بر مواضع مقدم عراقی‌ها هجوم برد و خاکریزی‌های اولیه‌ی دشمن را بدون زد و خورد اشغال و ایلان و راز محاصره‌ی آتش خارج کرد).

۱۰ ششم مهر ۱۳۷۶: تصویب متمم قانون اساسی مشروطیت توسط مجلس

۱۱ هفتم مهر / ۳۹ سپتامبر: روز آتش‌نشانی و یعنی

۱۲ هشتم مهر: روز جهانی ناشنوایان

۱۳ نهم مهر: روز سالم‌مندان

۱۴ دهم مهر: جشن مهرگان (برای اکامن بیشتر، نگاه کنید به مقاله‌ی «مهرگان خجسته باد») به قلم دکتر ناصر تکمیل همایون، در ماهنامه‌ی شماره‌ی ۷ (مهر ماه ۱۳۷۳)، ص ۱۲)

۱۵ پانزدهم مهر ۱۳۷۰: کشته شدن کلشن محمد تقی خان پسیان (برای اکامن بیشتر نگاه کنید به مقاله‌ی «پایتاب مقاومت کلشن پسیان» به قلم پروفیسور سید حسن امین در ماهنامه‌ی شماره‌ی ۲۹ (خرداد ۱۳۷۵)، ص ۳۹-۵۰)

۱۶ در ۱۳۷۷/۷/۱ دادستان ارش خصم صدور کیفرخواست علیه دکتر محمد مصدق برای او تقاضای مجازات اعدام کرد.

۱۷ سیزدهم مهر: روز تبریزی انتظالم

۱۸ چهاردهم مهر: روز دامپزشکی

۱۹ شانزدهم مهر: روز جهانی کودک

۲۰ هفدهم مهر: روز جهانی پست

۲۱ هیجدهم مهر ۱۳۷۷: اعطای جایزه‌ی صلح نوبی به خانم شیرین عبادی

۲۲ بیستم مهر: روز بزرگداشت حافظ

۲۳ بیست و دوم مهر: روز جهانی استاندارد

۲۴ بیست و سوم مهر: روز جهانی عصای سفید (حقوق کلینیک)

۲۵ بیست و چهارم مهر: روز بیوند اولیا و مریان

۲۶ بیست و ششم مهر: روز تربیت بدنی و ورزش

۲۷ بیست و نهم مهر: روز صدرات

در گذشت جلیل بزرگمهر

سرهنج گلیل بزرگمهر (زاده ۱۳۹۱ تهران، فرزند شیخ عبدالحیم مجتبی‌زاده روحانیون لنگرانی‌الاصل تهران)، وکیل تغییری زندنام دکتر محمد مصدق در دادگاه نظامی و مؤلف کتاب‌های دکتر مصدق در محکمه‌ی نظامی در دو جلد تقریرات مصدق در زندان (تقطیم از استاد ایرج افشار) و چندین کتاب دیگر، در مهرماه ۱۳۷۶ از دنیا رفت. در شماره‌های پیشین مجله‌ی شعری را که وقف جلیل کرمانشاهی برای سرهنج بزرگمهر ساخته بود، چاپ کردیم.